

קומבה-אם וקומבה-אמול

אגדת עם מגאנה

מירנדה סיבו פאול
קורנליוס גומז

www.mirandapaul.com

אמא חורגת של קומבה-אמול נהגה בה קשה
והטילה עליה עבודות רבות, אבל פינקה את בתה
קומבה-אם. ימים רבים קומבה-אם שיחקה בזמן
שקומבה-אמול ביצעה עבודות בית.

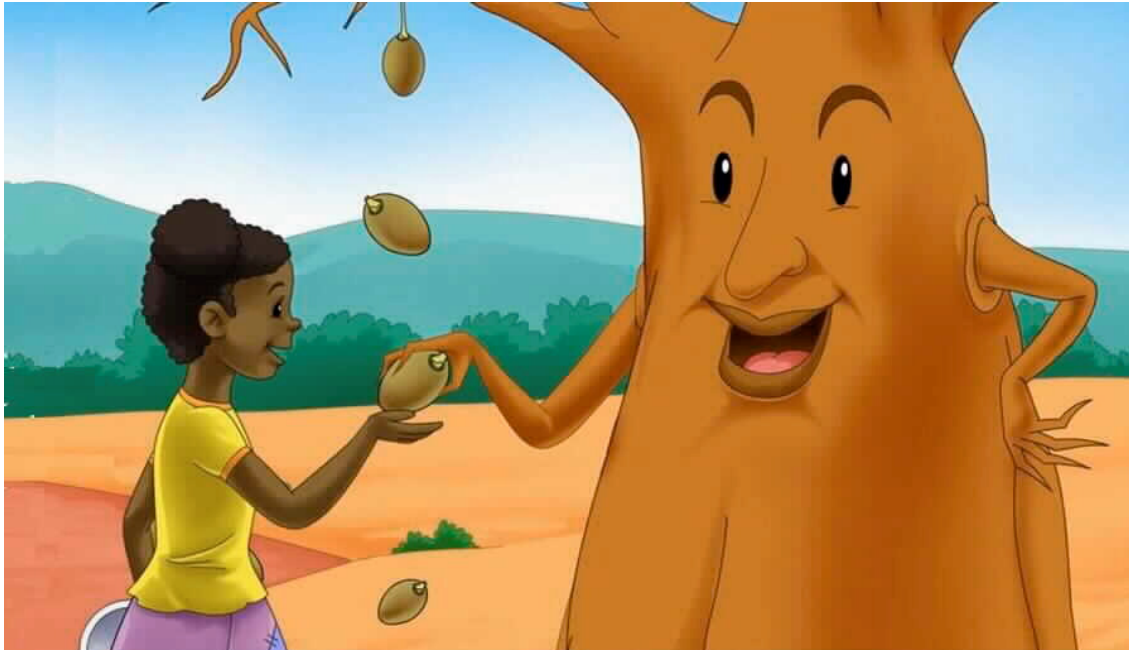
לפני שנים רבות חיו יחד שתי אחיות חורגות.
לאחת קראו קומבה-אם ולשניה קומבה-אמול.
ואמא של קומבה-אמול נפטרה והיא חיה בביתה
של אמא חורגת שלה, אמא של קומבה-אם.

קומבה-אמול לא ידעה איך למצוא את האגם
דאייאן, אך היא לא העזה לשאול את אמה
החורגת. היא לקחה את קערת הקלבש ויצאה
מהבית.

יום אחד, אחרי שקומבה-אמול שטפה כבר את כל
הכלים, אמא חורגת שלה קראה לה בכעס ואמרה
"קערת הקלבש הזו עדיין מלוכלכת. לכי ונקי אותה
באגם דאייאן."

"לאן את הולכת, ילדתי" שאל עץ הבאובב הקסום.
 "לאגם דאייאן, לרחוץ את קערת הקלבש הזו" היא
 ענתה בנימוס. "קחי את הפירות שלי ואוכלי אותם
 לבריאות" אמר העץ.

קומבה-אמול עברה יערות, גבעות ונחלים ולקראת
 השקיעה הגיעה לעץ באובב מוזר שהנשיר את
 פירותיו. היא הייתה כבר רעבה ורצתה לאסוף קצת
 מהפרי, אך ברגע אחרון משכה את ידה כי נזכרה
 שלא יפה לקחת דבר שלא הציעו לה אותו.

קומבה-אמול הופתעה מאוד כשראתה איך הסיר
 בוחש בתוך התבשיל שלו. היא בירכה אותו לשלום
 והסיר בירך אותה ואמר "את ילדה נימוסית ולכן
 תוכלי לטעום מהתבשיל שלי." וקומבה-אמול אכלה
 מהתבשיל לשובע.

קומבה-אמול הודתה לעץ באובב, אספה את הפרי
 ואכלה ממנו. הפרי הספיק לה עד ליום המחרת.
 ואז היא פגשה עוד דבר מוזר. סיר חמר עמד מעל
 אש, מילא את עצמו בירקות ובישל אותם!

אחרי ליל של סיפורים ושינה מרעננת קומבה-אמול הייתה כבר מוכנה להמשיך בדרכה. אבל מאחר שהזקנה התייחסה אליה יפה החליטה להחזיר לה טובה. בזמן שהאישה ישנה היא טאטאה את הרצפות ביתה וניקתה את כלי הבישול שלה.

ביום השלישי קומבה-אמול ראתה אישה כה זקנה שהיה לה רק עין אחת ושן אחת. קומבה-אמול ברכה אותה לשלום והאישה אמרה "אני בודדה מאוד. בואי ותישארי לילה אחת אתי ותשמעי את הסיפורים שאספר לך." קומבה-אמול כיבדה את רצון האישה הזקנה והלכה אתה לביתה.

לפני שקומבה-אמול המשיכה בדרכה הביתה
 האישה נתנה לה שלוש ביצים צבעוניות לדרך. "את
 הביצה הלבנה תשברי לפני שתכנסי ליער. את
 הביצה הצהובה תשברי באמצע היער ואת הכחולה
 כשתצאי מהיער" אמרה לה האישה.

האישה הודתה לה ואמרה לה איך להגיע לאגם
 דאייאן. קומבה-אמול הלכה לשם, רחצה את קערת
 הקלבש ואז חזרה אל הזקנה.

באמצע החורשה קומבה-אמול שברה את הביצה
הצהובה. אך אז יצאו מולה אריות, נחשים וצבועים.
קומבה-אמול כמעט צרחה מפחד אבל הרוכב גירש
מיד את כל הטורפים האלה.

קומבה-אמול לקחה את הביצים בזהירות
והשתדלה שלא לבלבל ביניהן. בכניסה לחורשה
שברה את הביצה הלבנה ומיד הופיע לפניה רוכב
על סוס ששמר עליה כל הדרך ביער.

כאשר קומבה-אמול הגיעה לכפר כל התושבים יצאו לקראתה והתפלאו מהאוצרות והמתנות שהיא הביאה אתה. האם החורגת קנאה מאוד בקומבה-אמול. היא קראה לבתה קומבה-אם ואמרה "ראי במה זכתה אחותך! לכי גם את ורחצי את הקערה הזו באגם דאייאן!"

בסוף קומבה-אמול הגיעה לקצה היער. היא שברה את הביצה הכחולה ואז הופיעו על הדרך סוחרים ומנגנים. הם ניגנו מוסיקה, שרו שירים ונתנו לה שק מטבעות זהב וארגז בגדים מפוארים.

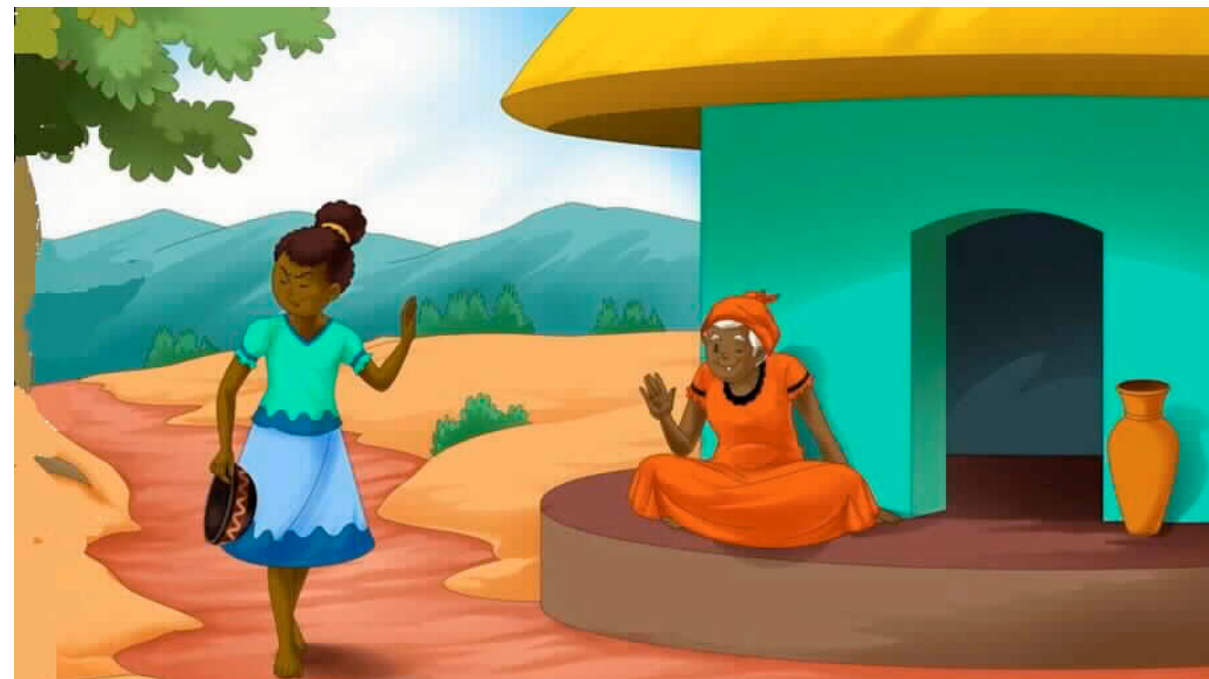
כעבור זמן מה הגיעה קומבה-אם גם לסיר עם
תבשיל רותח שעמד ליד הדרך. גם כאן היא לקחה
מהתבשיל תרוד מלא בלי לבקש רשות והרגיזה
מאוד את הסיר.

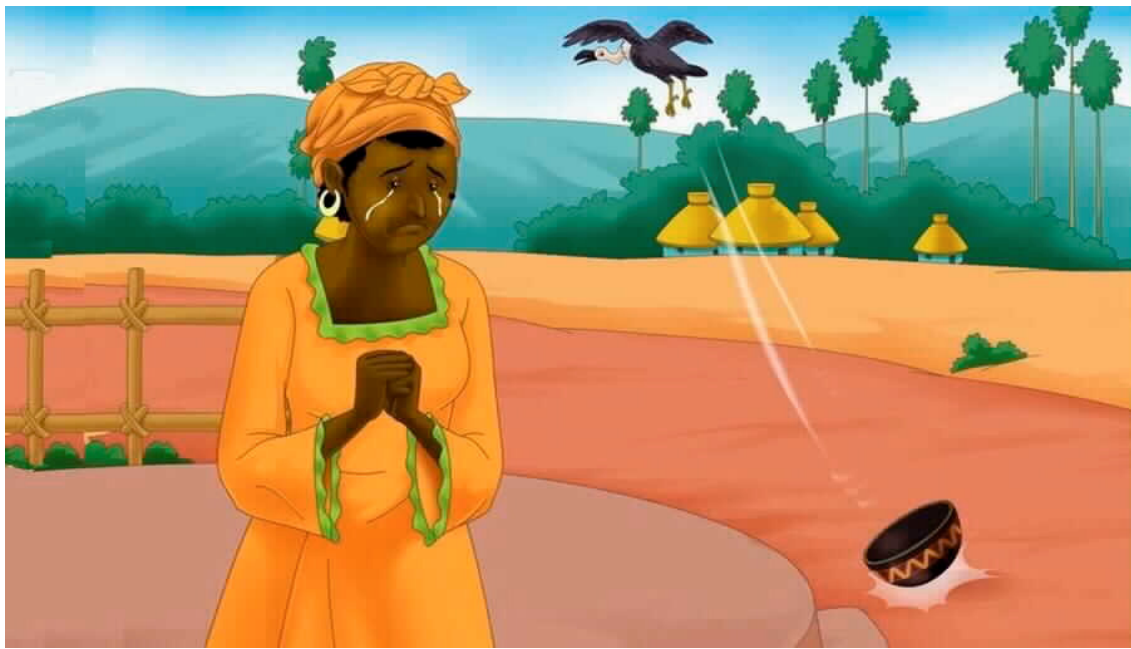
קומבה-אם לקחה את הקערה ויצאה מיד מהכפר.
כעבור זמן מה היא הגיעה לעץ הבאובב שהפירות
שלו עדיין נשרו. בלי לברך את העץ ובלי לשאול
רשות היא אספה פרות, כמה שרק יכולה לשאת
ומיד התחילה לאכול מהם. העץ כעס מאוד על
התנהגותה הזו.

למרות התנהגותה כזו הזקנה הראתה לה את הדרך לאגם. קומבה-אם אפילו לא רחצה את הקערה שהביאה אתה אלא חזרה מהר לאישה הזקנה. האישה נתנה לה שלוש ביצים צבעוניות והתחילה להסביר מה ומתי לעשות אתן. אלא שקומבה-אם חטפה את הביצים ולא שאלה בכלל איך לנהוג בהן, אלא הלכה מהאישה בלי להגיד תודה.

בסוף היא הגיעה קומבה-אם גם לאישה הזקנה שהזמינה אותה ללון אצלה ולשמוע סיפורים. "אין לי זמן לסיפורים" ענתה קומבה-אם "תגידי לי רק איך להגיע לאגם דאייאן."

עוד באותו הערב נשר גדול חטף את קערת
הקלבש שנחה בקצה היער, וזרק אותה לפני אמא
של קומבה-אם. האם הבינה שבתה נטרפה. היא
הבינה גם שקומבה-אם למדה ממנה את מנהגיה
הגרועים כלפי קומבה-אמול.

בקצה היער לקחה את הביצה הגדולה ביותר
משלושתן ושברה אותה. אך אז יצאו מהיער אריות,
נחשים וצבועים והתנפלו עליה. קומבה-אם
התחילה לברוח אבל לשווא כי החיות השיגו וטרפו
אותה. לעולם כבר לא ראו יותר את קומבה-אם.

בינתיים קומבה-אמול עזבה את הכפר ועברה לבית חדש. בביתה נהגו להתאסף ילדים רבים, שאותם היא לימדה להתנהג בנימוס. היא אהבה את כל הילדים שבאו אליה, והם אהבו מאוד אותה.